

Podstawy Programowania

Wykład VIII

Obsługa błędów, przeszukiwanie i sortowanie tablic

Robert Muszyński

Katedra Cybernetyki i Robotyki, PWr

Zagadnienia: źródła błędów, organizacja obsługi błędów, standardowe funkcje obsługi błędów, przeszukiwanie tablic: liniowe, binarne, sortowanie tablic: przez wstawianie, drzewiaste, bąbelkowe, szybkie, przez scalanie.

Copyright © 2007–2014 Robert Muszyński

Niniejszy dokument zawiera materiały do wykładu na temat podstaw programowania w językach wysokiego poziomu. Jest on udostępniony pod warunkiem wykorzystania wyłącznie do własnych, prywatnych potrzeb i może być kopiowany wyłącznie w całości, razem ze stroną tytułową.

– Skład FoilTeX –

Ogólne uwagi o postępowaniu z błędami

- W naszych „małych” programach ilustracyjnych zazwyczaj nie martwiliśmy się o stan zakończonego programu.
- W „poważnym” programie konieczne trzeba dbać o zwracanie sensownych i użytecznych wartości opisujących ten stan.
- Nie ma jednego, najlepszego sposobu przekazywania informacji o błędach pojawiających się w programie – można to robić zarówno centralnie jak i lokalnie.
- Do tego pojawiają się pytania: Czy jest obowiązkowe testowanie i obsługiwanie absolutnie wszystkich sytuacji nienormalnych? Czy próby wybrnięcia z nieoczekiwanych błędów mają w ogóle sens?
- Rozsądna zasada: jeśli wystąpił błąd to jesteśmy w kłopotach – lepiej nie kombinujemy za dużo, tylko starajmy się wybrnąć z całej sytuacji w najprostszym możliwym sposób. W braku lepszego pomysłu możemy WKZP (wyswietlić komunikat i zakończyć program).
- Inny wniosek: własne funkcje piszmy tak, aby w razie porażki ich użytkownik uzyskał informacje o miejscu i przyczynie powstania błędu i mógł podjąć właściwe decyzje co do sposobu dalszego postępowania.

– Skład FoilTeX –

© R. Muszyński, 17 grudnia 2018

Ogólne uwagi o postępowaniu z błędami cd.

- Ważne jest by przy wystąpieniu błędu program zwrócił odpowiednią wartość i/lub właściwie sformułowany komunikat o błędzie.
- Przyjmuje się, że zwracana przez program wartość zero świadczy o poprawnym wykonaniu programu, natomiast jakakolwiek niezerowa wartość sygnalizuje sytuację awaryjną.
- Komunikat wypisywany w przypadku błędu musi dawać użytkownikowi programu szansę na podjęcie dalszych działań. Dobra zasada: Mów to, o czym naprawdę myślisz, zdawaj sobie sprawę z tego, co mówisz, bądź zwięzły.
- Należy zadbać o to, by wypisywany komunikat nie „ugrzązał” gdzieś wśród danych wyjściowych lub w potoku.
- Rodzaje typowych błędów:
 - * błędy ochrony pamięci
 - * błędy zakresu
 - * błędy wejścia/wyjścia
 - * błędy obliczeniowe (dzielenie przez zero, przekroczenie zakresu itp.)
 - * błędy konwersji

– Skład FoilTeX –

© R. Muszyński, 17 grudnia 2018

Przykład – kopiowanie plików

```
#include <stdio.h>
main(int argc, char *argv[]) {
    FILE *fp1, *fp2;
    int c;
    fp1 = fopen(argv[1], "r");
    fp2 = fopen(argv[2], "w");
    while ((c = getc(fp1)) != EOF)
        putc(c, fp2);
}
```

Na pozór działa poprawnie, ale co będzie w przypadku jakiegoś błędu, np.:

- niepoprawnej liczby argumentów,
- niepoprawnej nazwy pliku(ów),
- braku pliku źródłowego,
- braku praw dostępu do pliku źródłowego,
- braku prawa do zapisu pliku docelowego,
- niedostępnego dysku jednego z plików,
- braku miejsca na dysku itd.

Uwzględniając błędy funkcji systemowych dostajemy:

– Skład FoilTeX –

© R. Muszyński, 17 grudnia 2018

```

main(int argc, char *argv[]) {          /* wersja 2: z wykrywaniem bledow */
    FILE *fp1, *fp2; int c;             /*      funkcji systemowych */
    if (argc != 3) {
        fprintf(stderr, "%s: wymagane 2 argumenty (podane %d)\n", argv[0], argc-1);
        exit(1);}
    if ((fp1 = fopen(argv[1], "r")) == NULL) {
        fprintf(stderr, "%s: blad otwarcia pliku %s do odczytu\n", argv[0], argv[1]);
        exit(2);}
    if ((fp2 = fopen(argv[2], "w")) == NULL) {
        fprintf(stderr, "%s: blad otwarcia pliku %s do zapisu\n", argv[0], argv[2]);
        exit(3);}
    while ((c = getc(fp1)) != EOF)
        if (putc(c, fp2) == EOF) {
            fprintf(stderr, "%s: blad zapisu na pliku %s\n", argv[0], argv[2]);
            exit(4);}
    if (ferror(fp1) != 0) {
        fprintf(stderr, "%s: blad czytania z pliku %s\n", argv[0], argv[1]);/*****/
        exit(5);}                               /* pomijamy zamykanie plikow */
    exit(0);                                     /*      i bledy z tym zwiazane */
}                                                /*****/

```

Obsługa błędów – przykłady

Funkcja kopiująca napisy

```

/* kopiuje napis wskazywany przez wej do wyj */
/* PRE: poprawnie zainicjowane wej i wyj */
/* POST: skopiowanie napisu *wej na *wyj */
void KopiujNapis(char *wej, char *wyj)
{
    while ((*wyj++ = *wej++) != '\0');
}

```

Kopiowanie plików – całkiem podobne

```

/* kopiuje zawartosc pliku wej do pliku wyj */
/* PRE: poprawnie zainicjowane wej i wyj */
/* POST: skopiowanie strumienia wej na wyj */
void KopiujPlik(FILE *wej, FILE *wyj)
{
    int c;
    while ((c = getc(wej)) != EOF)
        putc(c, wyj);
}

```

```

#include <stdio.h>                       /* cat: sklej zawartosc plikow */
int main(int argc, char *argv[]) {
    FILE *fp;
    void KopiujPlik(FILE *, FILE *);
    char *prog = argv[0]; /* nazwa programu do komunikatow */
    if (argc == 1) /* wywołanie bez arg.: kopiuje stdin */
        KopiujPlik(stdin, stdout);
    else
        while (--argc > 0)
            if ((fp = fopen(++argv, "r")) == NULL) {
                fprintf(stderr, "%s: nie moze otworzyc %s\n", prog, *argv);
                exit(1);
            } else {
                KopiujPlik(fp, stdout);
                fclose(fp);
            }
    if (ferror(stdout)) {
        fprintf(stderr, "%s: wystapil blad zapisu stdout\n", prog);
        exit(2);
    }
    exit(0);
}

```

Uwagi o postępowaniu z błędami cd.

- Wszystkie błędy pojawiające się w programie można podzielić na „krytyczne” (zakończenie działania programu) i „niekrytyczne” (mimo wszystko coś się da zrobić).
- W programie można skonstruować „centralny system obsługi błędów”, w którym to funkcje w przypadku napotkania błędu albo wywołują „centralną” funkcję obsługi błędów i przekazują jej sterowanie, albo odpowiednio przygotowują i zwracają kod błędu, który po dotarciu „na sam szczyt” obsługiwany jest przez odpowiednią funkcję obsługi błędów.
- Można także wykorzystać „rozproszony system obsługi błędów” – każda funkcja sama obsługuje napotkane błędy, wysyłając odpowiednie komunikaty i ewentualnie kończąc program.
- W każdym razie przy obsłudze błędów można wesprzeć się standardową funkcją `void perror(const char *s)`, która wypisuje tekst z tablicy `s` i zależy od implementacji komunikat o błędzie, odpowiadający wartości zmiennej `errno`, czy też funkcją `char *strerror(int nr)`, zwracającą wskaźnik do zależnego od implementacji tekstu komunikatu odpowiadającego błędowi o numerze `nr` (nagłówki `stdio.h`, `errno.h` i `string.h`).

```

main(int argc, char *argv[]) {          /* wersja 2: z wykrywaniem błędów */
    FILE *fp1, *fp2; int c;             /*      funkcji systemowych */
    if (argc != 3) {
        fprintf(stderr, "%s: wymagane 2 argumenty (podane %d)\n", argv[0], argc-1);
        exit(1);}
    if ((fp1 = fopen(argv[1], "r")) == NULL) {
        fprintf(stderr, "%s: bład otwarcia pliku %s do odczytu\n", argv[0], argv[1]);
        exit(2);}
    if ((fp2 = fopen(argv[2], "w")) == NULL) {
        fprintf(stderr, "%s: bład otwarcia pliku %s do zapisu\n", argv[0], argv[2]);
        exit(3);}
    while ((c = getc(fp1)) != EOF)
        if (putc(c, fp2) == EOF) {
            fprintf(stderr, "%s: bład zapisu na pliku %s\n", argv[0], argv[2]);
            exit(4);}
    if (ferror(fp1) != 0) {
        fprintf(stderr, "%s: bład czytania z pliku %s\n", argv[0], argv[1]);/*****/
        exit(5);}                               /* pomijamy zamykanie plików */
    exit(0);          /* M I E L I S M Y */        /* i błędy z tym związane */
}                                                         /*****/

```

```

main(int argc, char *argv[]) {          /* wersja 3: wyświetlane      */
    FILE *fp1, *fp2; int c;             /*      komunikaty o błędach */
    if (argc != 3) {
        fprintf(stderr, "%s: wymagane 2 argumenty (podane %d)\n", argv[0], argc-1);
        exit(1);}
    if ((fp1 = fopen(argv[1], "r")) == NULL) {
        perror("bład otwarcia pliku do odczytu");
        exit(2);}
    if ((fp2 = fopen(argv[2], "w")) == NULL) {
        perror("bład otwarcia pliku do zapisu");
        exit(3);}
    while ((c = getc(fp1)) != EOF)
        if (putc(c, fp2) == EOF) {
            perror("bład zapisu na pliku");
            exit(4);}
    if (ferror(fp1) != 0) {
        perror("bład czytania z pliku");/*****/
        exit(5);}                               /* niby trochę krocej, ale nie wszystko */
    exit(0);          /* M A M Y */        /*      wyświetlamy co poprzednio */
}                                                         /*****/

```

```

#include <errno.h>                       /* wersja 4: jawnie formatowane */
int errno;                               /*      komunikaty o błędach */
main(int argc, char *argv[]) {
    FILE *fp1, *fp2; int c;
    if (argc != 3) {
        fprintf(stderr, "%s: wymagane 2 argumenty (podane %d)\n", argv[0], argc-1);
        exit(1);
    }
    if ((fp1 = fopen(argv[1], "r")) == NULL) {
        fprintf(stderr, "%s: bład otwarcia do odczytu pliku %s, %s", argv[0], argv[1], strerror(errno));
        exit(2);
    }
    if ((fp2 = fopen(argv[2], "w")) == NULL) {
        fprintf(stderr, "%s: bład otwarcia do zapisu pliku %s, %s", argv[0], argv[2], strerror(errno));
        exit(3);
    }
    while ((c = getc(fp1)) != EOF)
        if (putc(c, fp2) == EOF) {
            fprintf(stderr, "%s: bład zapisu na pliku %s, %s", argv[0], argv[2], strerror(errno));
            exit(4);
        }
    if (ferror(fp1) != 0) {
        fprintf(stderr, "%s: bład czytania z pliku %s, %s", argv[0], argv[1], strerror(errno));
        ...
        /* P O L A C Z E N I E   D W O C H   P O P R Z E D N I C H */
    }
}

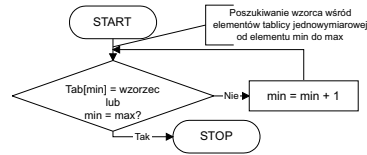
```

Obsługa błędów – podsumowanie

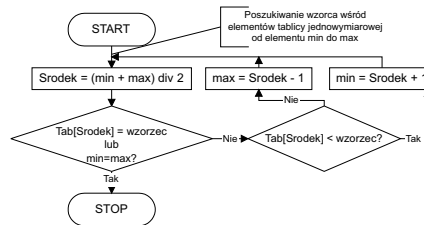
- Należy dbać o zwracanie sensownych i użytecznych komunikatów i wartości informujących o pojawiających się błędach.
- Zdecydowanie nie należy dążyć do obsłużenia wszystkich możliwych błędów.
- W przypadku interfejsu do systemu (czytanie plików, komunikacja między procesami) można ograniczyć obsługę błędów do rzeczy podstawowych – przy konstruowaniu interfejsu „do” użytkownika (menu, ręcznie wprowadzane dane) obsługa błędów powinna być bardziej rozbudowana.
- Porządny projekt programu pozwoli na uniknięcie wielu potknięć już na samym starcie – w tym zaplanowanie poprawnego systemu obsługi błędów.
- Informacje o błędach wysyłać w odpowiednie miejsca (return, exit, fprintf(stderr, ...)).
- Wykorzystywać dostępne mechanizmy obsługi błędów (perror, strerror), pamiętając o ich właściwościach, np. o tym, że zmienna errno jest ustawiana przez funkcje, które wykrywają i sygnalizują sytuacje nienormalne, lecz nie zmienia wartości, gdy wynik działania funkcji jest poprawny (zatem wartość errno może odnosić się do wcześniejszego niż ostatnie wywołania funkcji, albo do późniejszego niż to, o które nam chodzi).

Przeszukiwanie tablic

- liniowe

- binarne

Przeszukiwanie liniowe

```

int Przeszukaj(int tab[],
               int Klucz,
               int min,max,domysl)
/* Wyszukuje wartosc Klucz w tablicy tab
   /* pomiędzy indeksami min i max
   /* Zwraca jej ind. lub domysl gdy !znaleziona */
{
    int znaleziony;

    znaleziony = 0;
    while ((!znaleziony) && (min <= max))
    {

        if (Porownanie(tab[min],Klucz))
            znaleziony = 1;
        else
            min := min + 1;

    }
    if (znaleziony)
        return min;
    else
        return domysl;
} /* Przeszukaj */
  
```

Przeszukiwanie binarne

```

/* ... POSORTOWANEJ */

srodek = (min + max) / 2;
switch (Porownanie(tab[srodek],Klucz)) {
    case 0: znaleziony = 1; break;
    case -1: max = srodek - 1; break;
    case 1: min = srodek + 1; break;
}
  
```

Sortowanie

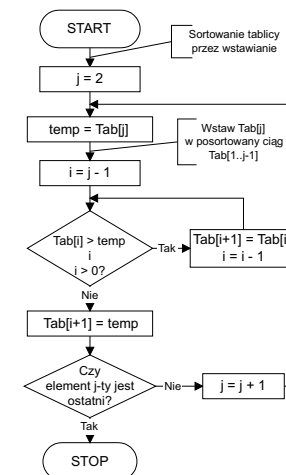
- przez wstawianie
 - przez proste wstawianie
 - przez wstawianie poławkowe
- przez wybieranie
 - drzewiaste
- przez zamianę
 - bąbelkowe
 - szybkie
- przez scalanie
- hybrydowe

Sortowanie przez proste wstawianie


```

5  ②  4  6  1  3
2  5  ④  6  1  3
2  4  5  ⑥  1  3
2  4  5  6  ①  3
1  2  4  5  6  ③
1  2  3  4  5  6
  
```

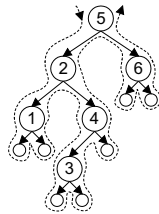

Sortowanie drzewiaste

krok I

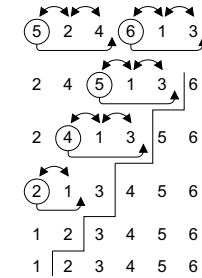
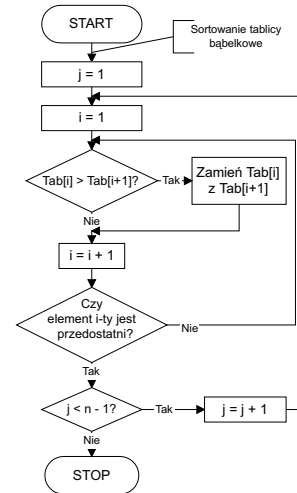
5 2 4 6 1 3

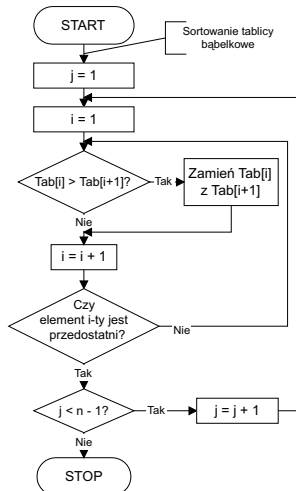
krok II

5 2 1 1 2 4 3 3 4 2 5 6 6 6 5

Sortowanie bąbelkowe

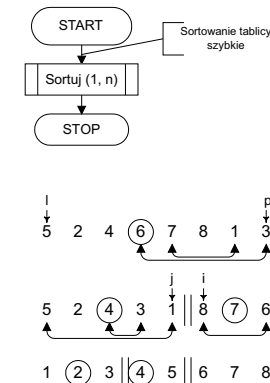
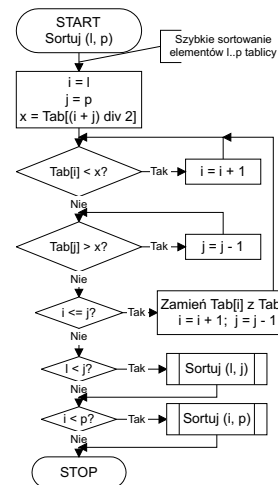

Sortowanie bąbelkowe


```
void BubbleSort(int Tab[],
                int min, max)
{
    int i, j;
    for(j = min; j < max; j++)
        for(i = min; i < max; i++)
            if (Tab[i] > Tab[i+1])
                Zamien(Tab[i], Tab[i+1]);
} /* BubbleSort */
```

Sortowanie szybkie

Sortowanie szybkie – funkcja standardowa

W nagłówku `stdlib.h` znajduje się funkcja

```
void qsort(void *base, size_t nel, size_t width,
           int (*compar)(const void *, const void *));
```

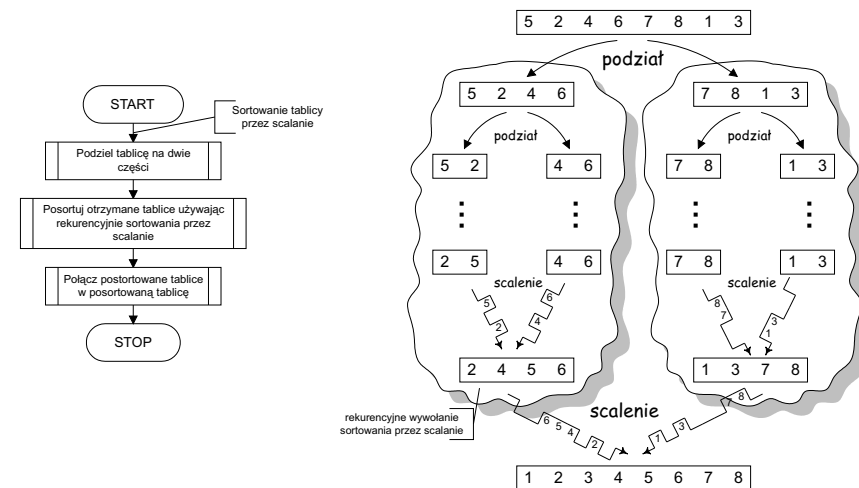
```
int porownaj_int(const void *p1, const void *p2) {
    int *i = (int *)p1;
    int *j = (int *)p2;

    if (*i > *j) return (1);
    if (*i < *j) return (-1);
    return (0); } /* porownaj_int */

#define TSIZE 10
int main() {
    int a[TSIZE] = { 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0 };

    qsort((void *)a, (size_t) TSIZE, sizeof(int), porownaj_int);
}
```

Sortowanie przez scalanie

Sortowanie hybrydowe

- **Obserwacja:**
Sortowanie szybkie jest szybkie, ale nie dla małych tablic i nie gdy podziały w kolejnych iteracjach sortowania szybkiego są zdegenerowane
- **Pomysł:**
Użyjmy w takich przypadkach innego, efektywniejszego sposobu sortowania
- **Efekt – hybrydowe sortowanie introspektywne:**

```
If (poziom rekurencji w sort. szybkim ponizej wyznaczonego)
    posortuj przez kopcowanie
podziel tablice w/g alg. sortowania szybkiego
If (lewa podtablica zawiera conajmniej 9 elementow)
    wywołaj rekurencyjnie proc. sortowania szybkiego dla niej
If (prawa podtablica zawiera conajmniej 9 elementow)
    wywołaj rekurencyjnie proc. sortowania szybkiego dla niej
posortuj przez wstawianie
```

Podsumowanie

- **Zagadnienia podstawowe**
 1. W jaki sposób można obsługiwać błędy wewnątrz programu?
 2. Porównaj wady i zalety scentralizowanego i rozproszonego systemu obsługi błędów w programie.
 3. Czy można zapisać dane do standardowego wyjścia błędów, nawet jeśli nie wystąpił żaden błąd w programie?
 4. Do czego służą funkcje `perror` i `strerror`? Jaka jest ich składnia?
 5. Jakie błędy mogą wystąpić w przedstawionej z opisem programu do przetwarzania obrazów (zobacz tabela z zadaniami na laboratorium) funkcji zapisującej obraz do pliku?
 6. Kiedy można stosować liniowe a kiedy binarne przeszukiwanie tablic?
 7. Jaka jest różnica złożoności obliczeniowej między przeszukiwaniem prostym a binarnym?
 8. Wymień wady i zalety sortowania bąbelkowego.
 9. Czym się różni sortowanie tablic od sortowania plików? Które z metod pokazanych na wykładzie mogą być użyte do sortowania tablic, a które do sortowania plików?
- **Zagadnienia rozszerzające**
 1. W jaki sposób można zwracać błąd wywołania funkcji (np. jak to jest zrobione w bibliotece `stdio`)?

2. Czy zawsze należy stosować sortowanie o najmniejszej złożoności obliczeniowej?
3. Przeanalizuj złożoność algorytmów sortowania tablic; jakie są mocne i słabe strony poszczególnych algorytmów?
4. Zapoznaj się z algorytmami sortowania przez kopcowanie, Shella, grzebieniowym; porównaj z algorytmami przedstawionymi na wykładzie. (wskazówka: <http://www.zgapa.pl/zga>)

• Zadania

1. Przejrzyj napisane dotychczas programy pod kątem analizy możliwości wystąpienia błędów w ich działaniu. Dopisz fragmenty kodu, które zapobiegą ich wystąpieniu. Czy dopisany kod nie wymaga kolejnych zabiegów wykrywających sytuacje błędne?
2. Przeprowadź ręczną symulację algorytmu sortowania bąbelkowego dla następujących danych:


```
{1, 3, 56, 4, 90, 67, 3, 8, 12, 90}
{2, 10, 2, 0, -12, 98, 67, 45, 0, 27, -12}
```
3. Przeprowadź ręczną symulację algorytmu sortowania szybkiego dla następujących danych:


```
{1, 3, 56, 4, 90, 67, 3, 8, 12, 90}
{2, 10, 2, 0, -12, 98, 67, 45, 0, 27, -12}
```
4. Napisz funkcje implementujące (wybrane) funkcje sortowania tablicy, porównaj czas działania funkcji, liczbę porównań i zamian dla tablic wypełnionych losowymi elementami, a także wstępnie uporządkowanymi we właściwej i odwrotnej kolejności. Sprawdź, jak

zmieniają się wyniki dla różnych rozmiarów tablic.

5. Utworzyć i napisać program porządkujący ciąg n liczb całkowitych a_1, a_2, \dots, a_n w taki sposób, aby liczby o wartościach parzystych znajdowały się na najpierw, a liczby o wartościach nieparzystych po nich. Zarówno liczby parzyste jak i nieparzyste mają być uporządkowane w kolejności rosnącej. Podać liczbę elementów nieparzystych.
6. Napisz program do przechowywania danych w postaci (data, wartość) z możliwością sortowania danych rosnąco lub malejąco, zarówno według daty, jak i wartości; wykorzystaj funkcję `qsort()`.
7. Napisz program, który znajduje najczęściej występujące elementy w ciągu danych. Na wejściu programu podawana jest pewna liczba zestawów danych (co najwyżej 1000). Każdy z zestawów ma postać: $n \ x_1 \ x_2 \ \dots \ x_n$, gdzie n jest liczbą naturalną (z zakresu 1-1000), po której następuje n liczb całkowitych $x_1 \ x_2 \ \dots \ x_n$ (z zakresu od -1000 do 1000). Poszczególne liczby w zestawie zostaną rozdzielone znakiem spacji, a poszczególne zestawy znakiem nowej linii. Dla każdego z wczytanych zestawów należy wyznaczyć wartość, która w ciągu $x_1 \ x_2 \ \dots \ x_n$ występuje najczęściej i wypisać ją na wyjściu programu. Jeżeli takich wartości jest więcej należy je wypisać w kolejności rosnącej, rozdzielając liczby znakiem spacji. Wyniki dla poszczególnych zestawów należy rozdzielić znakiem nowej linii. Przykład:

Wejście:

```
5 1 3 11 1 7
6 4 2 1 2 4 3
7 3 5 2 2 2 2 2
6 4 4 4 4 4 4
```

Wyjście:

```
1
2 4
2
4
```